

Ijs voor Matthijs

Christine Kliphuis
Helen van Vliet

Over je amandelen knippen

De Vier Windstreken

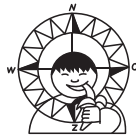
'Eet nou door, Matthijs,' zegt papa. 'Je wilt toch groot en sterk worden?'
'Ik heb geen trek meer,' zegt Matthijs zuchtend, 'en mijn keel doet pijn als ik slik.'

Matthijs heeft steeds een zere keel. Daarom moet hij naar de kno-arts, die vaststelt dat zijn amandelen geknipt moeten worden.

Kinderen zien vaak op tegen een bezoek aan de dokter of het ziekenhuis, omdat ze zich geen voorstelling kunnen maken van wat hen te wachten staat. De serie 'De ziekenboek' bereidt ouders en kinderen voor op de behandeling of helpt ze bij de verwerking ervan. De vlot geschreven verhalen vertellen vanuit de belevingswereld van een kind over een ziekte, aandoening of medische ingreep. De vele illustraties ondersteunen en verlichten de situaties en verduidelijken de gebruikte medische voorwerpen. Achterin staat nuttige informatie voor de ouders.

In *Ijs voor Matthijs* komen het bezoek aan het ziekenhuis, het onderzoek door de kno-arts, het knippen van de amandelen en de herstelperiode daarna uitvoerig aan de orde.

De Vier Windstreken

ISBN 978 90 5116 269 1

Met dank aan Marco Franken,
KNO-arts Reinier de Graaf Groep, Delft

Tekst van Christine Kliphuis
met illustraties van Helen van Vliet

Ijs voor Matthijs

Over je amandelen knippen

De Vier Windstreken

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

© 2015 De Vier Windstreken, Rijswijk
Tekst van Christine Kliphuis
Omslag en illustraties van Helen van Vliet
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland
NUR 213 / ISBN 978 90 5116 269 1

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Matthijs schuift zijn sperzieboontjes op zijn bord heen en weer.

‘Eet nou door, Matthijs,’ zegt papa. ‘Je wilt toch groot en sterk worden?’

‘Ik heb geen trek meer,’ zegt Matthijs zuchtend, ‘en mijn keel doet pijn als ik slik.’

‘Alweer?’ zegt mama. ‘Dan gaan we toch nog een keer naar de dokter. Je bent zo vaak ziek de laatste tijd en je hebt steeds een zere keel. Dat kan zo niet langer. Je eet ook veel te weinig.’

Ze gaan naar de huisarts. Zij vindt dat Matthijs naar een speciale dokter in het ziekenhuis moet: de keel-, neus- en oorarts. 'Dat is een dokter die heel veel weet van kelen, neuzen en oren,' vertelt ze. 'Hij gaat in je keel kijken en dan bedenkt hij hoe hij je beter kan maken.'

Een paar weken later gaat Matthijs met papa naar het ziekenhuis. Daar is hij nog nooit geweest. 'Wat een groot gebouw!' zegt hij, als ze naar binnen gaan. Hij houdt papa's hand stevig vast.

Ze lopen door lange gangen. Het is er druk. Matthijs wist niet dat er zoveel zieke mensen waren. Hij ziet een meneer met een verband om zijn hoofd, een meisje met krukken en een mevrouw met haar arm in een doek. Dan moeten ze met de lift naar boven. Er gaat ook een zieke mevrouw mee. Twee zusters rijden haar met bed en al naar binnen. De mevrouw heeft een nachtjapon met bloemetjes aan en ze glimlacht vriendelijk naar Matthijs.

In de wachtkamer van de dokter zijn nog meer kinderen. Die hebben vast ook pijn in hun keel, denkt Matthijs. Papa leest hem een boekje voor terwijl ze op hun beurt wachten.

De dokter heeft een witte jas aan. 'Dag Matthijs,' zegt hij. 'Ik hoor dat jij vaak pijn in je keel hebt. Laat me maar eens even kijken. Doe je mond maar wijd open. En dan mag je je tong naar me uitsteken. Zo ver mogelijk!'

Matthijs moet lachen. Van mama mag hij nooit zijn tong uitsteken en nou moet het! De dokter legt een soort plat lepeltje op zijn tong en kijkt in zijn keel en in zijn neus.

Daarna praat de dokter een tijdje met papa. Matthijs krijgt een mooie sticker mee van een giraf met een sjaal om zijn nek.

‘Die heeft zeker ook keelpijn!’ zegt Matthijs.
‘Dat zou best wel eens kunnen,’ zegt de dokter lachend. ‘Maar hij is nog nooit bij mij geweest.’

Als ze in de bus zitten op weg naar huis, vertelt papa wat de dokter heeft gezegd. ‘De dokter gaat je keelamandelen eruit halen, want die

zijn steeds ontstoken. Daardoor heb je zo vaak keelpijn. Als de amandelen weg zijn, gaat de keelpijn ook over.’

‘Amandelen? Dat zijn toch nootjes?’ vraagt Matthijs verbaasd. ‘Die zitten toch niet in mijn keel?’

‘Nee, keelamandelen zijn een soort vleesbolletjes in je keel. Je hebt er twee. Aan beide kanten van je keel zit er een,’ vertelt

papa. ‘Bij jou zijn die amandelen heel vaak ziek. Daardoor heb je steeds keelpijn en doet het ook pijn met slikken. Kijk thuis maar eens in de spiegel, dan kun je je amandelen zien.’

Als ze thuis zijn pakt papa een kleine spiegel. Matthijs houdt de spiegel voor zijn gezicht en doet zijn mond wijd open. Achter in zijn keel ziet hij aan de zijkanten twee rode bobbel.

‘Maar hoe gaat de dokter die amandelen dan uit mijn keel halen? Dat doet vast pijn. Dat wil ik niet!’ zegt hij bang.

‘Je voelt er niks van,’ zegt papa. ‘De dokter brengt je eerst in slaap.’

‘In slaap? Hoe kan dat nou?’ vraagt Matthijs.

‘Dat gaat met een kapje,’ legt papa uit. ‘Je krijgt een rubberen kapje over je neus en mond en daar komt een heel vies luchtje door. Dat luchtje moet je proberen weg te blazen en dan val je vanzelf in slaap. Het is geen gewone slaap, maar een doktersslaap. Dat heet narcose. En als je wakker wordt, is het klaar. Dan mag je al heel gauw weer naar huis. En mama en ik blijven bij je, hoor!’

‘Heb ik daarna dan geen keelpijn meer?’ vraagt Matthijs.

‘Nou, eerst wel. Als je wakker wordt doet je keel flink pijn, want dan zitten er wondjes in. Die bloeden in het begin ook wel even.’

‘Net als toen ik op mijn knie was gevallen,’ zegt Matthijs. ‘Toen had ik ook bloed en moesten er wel twee pleisters op.’

‘Ja, zoiets is het,’ zegt papa. ‘Maar die wondjes in je keel voelen eerst echt heel vervelend. Het doet ook pijn met slikken. Maar weet je, Matthijs, als je weer thuis bent, mag je heel vaak koude limonade drinken en een heleboel waterijsjes eten! Dat helpt tegen de keelpijn.’

‘Zoveel ijs en koude limonade als ik wil?’ vraagt Matthijs ongelovig.

Papa moet lachen. ‘Nou, wel veel, want dat is goed voor je keel. De dokter heeft het zelf gezegd.’

Op school vertelt Matthijs alles over de dokter en over de ijsjes die hij krijgt.

‘Ik moet van de dokter wel tien ijsjes eten!’ zegt hij trots.